

40 Развалилѣ си сичките преграды мѣ: разорилѣ си укрѣпленїята мѣ.

41 Раздърпватѣ го сичките пѣтъници: стана укорѣ на сосѣдыте свои:

42 Воздигналѣ си десницата на-противниците мѣ: возвеселилѣ си сичките непрїатели неговы.

43 Утѣпилѣ си найвече острыната на-мечьлатѣ мѣ, и не си го подкрѣпилѣ въ сраженїето.

44 Преставилѣ си славата мѣ, и престолатѣ мѣ фърлилѣ си на земли.

45 Смалилѣ си дните на-младостьта мѣ: шблекалѣ си го со срамѣ. *Διάψαλμα.*

46 До кога ли, Господи? ще се крыешѣ ли всегда? ще се распалюва ли както огнь гнѣво Твой?

47 Сѣтисе колко късо (ε) времето ми, въ каква светѣ си направилѣ сичките сынове челоуѣческїи.

48 Кой ли челоуѣкъ ще живѣе, и не ще да види смерть? (кой ли) ще избежи дѣшата си въ ржката на-ада? *Διάψαλμα.*

49 Гдѣ ли (сж) пѣрвыте милости Твои, Господи, (които) си съ клятвѣ шбѣщалѣ на Давида во истината Твоя?

50 Помени, Господи, поношенїето на-рабыте Твои, (което) носимѣ въ пазухата ми (w) толкъва многочетны людіе:

51 Съ което шбезчестихѣ вразите Твои, Господи: съ което шбезчестихѣ пѣтеките на-помазанникатѣ Твой.

52 Благословенѣ Господь во вѣкъ. Аминѣ и аминѣ.